

KAPITOLA ŠESTÁ

JASALYN

Opírám se o dveře ošetřovny a potlačuju vzlyk.

Kendrick si nic z toho nebude pamatovat a já bych za to měla být ráda. Měla bych přivolat svého šotka a vrátit se do chaloupky, kde jsem se probudila, a zkusit, jestli tam můžu zůstat ještě jeden den, abych se z té slabosti vyspala. Ale co pak? Jak teď najdu meč, když jeho polohu zná jen Mordeus? A pokud ho nenajdu a nezabiju ho jím, jaký to všechno mělo smysl? Pokud přežije a já zemřu, pak mi má oběť přinese jen to, čemu jsem se chtěla za cenu svého života vyhnout.

Kéž bych si mohla promluvit s Abriellou. Ta už by věděla, co dělat. Zachvátí mě bolest tak náhlá a silná, že se téměř zhroutím na zem.

Strávila jsem s ní tři roky v Půlnočním paláci, kde jsem se jí při každé příležitosti vyhýbala. Dělal jsem, co jsem mohla, abych se na ni nedívala, nemluvila s ní a ani se neocitala v její blízkosti.

Teď, když vyšlo slunce, mi zbývá pouhých deset dní a já si víc než cokoli jiného přeju strávit čas se svou sestrou.

„Jasalyn?“

Zvednu hlavu a uvidím, jak ke mně kráčí Natan s vlasy svázanými dozadu a brýlemi, které se v ranním světle lesknou. Na chvíli zapomenu na prsten, zapomenu, že bude pod mým kouzlem,

a moje srdce naplní směsice paniky a vděčnosti. Paniky, protože bych tu neměla být. Vděčnosti, protože mi chyběl, aniž bych si to uvědomovala. Natan, Remme, dokonce i Skylar – všichni se během doby strávené s Kendrickem stali mými přáteli.

„Vypadáš rozrušeně,“ postřehne. „Jak ti můžu pomoci?“

Zavrtím hlavou a spěšně se vydám dolů po schodech ošetřovny, než se dveře za mnou stačí otevřít. Nechci, aby mě Kendrick viděl. „Byla jsem zrovna na odchodu.“

Zamračí se. „Hledali jsme tě. Jsi v pořádku? Viděla jsi Kendricka?“

Lidé jsou obvykle Podmanivou paní tak okouzlení, že zapomenou, nad čím předtím uvažovali. Neznamená to ovšem, že Natan není pod mým kouzlem, nicméně mu rozhodně odolává. Jeho vědomí se prosazuje navzdory svodům prstenu. „Viděla,“ přiznávám.

Natan se rozzáří. „A zůstaneš s námi?“

„Ne. Natane, já...“ Prohlížím si tiché ulice kolem náměstí Ironmoore. „Pobýváte teď tady?“

Zavrtí hlavou. „Ne. Naše družina opustila vesnici krátce poté, co jsi zmizela.“

Když jsem tu byla naposledy, vesnice byla z poloviny spálená po útoku wyverna. Nyní jsou zničené budovy strženy, ale na jejich místě bylo postaveno jen málo nových. Proto Kendrick a jeho přátelé chtěli mou pomoc. Jejich orákulum Kendrickovi ukázalo, jak zabít zlotřilého patriarchu Sedmy, která vládne Eloře. To jim dalo naději na budoucnost říše, která ji už velmi dlouho neměla.

Budou si muset najít jinou cestu.